

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3108/2015. (VI. 9.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

végzést:

Az Alkotmánybíróság a Kúria Kfv.III.37.628/2013/10. sorszámú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

Indokolás

- [1] 1. Az indítványozó a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság útján alkotmányjogi panaszt terjesztett elő az Alkotmánybíróságnál.
- [2] Az indítványozó az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdésének *d*) pontja, valamint az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 27. §-a alapján azért nyújtott be alkotmányjogi panaszt, mert álláspontja szerint a Kúria Kfv.III.37.628/2013/10. sorszámú, felülvizsgálati eljárásban meghozott ítélete sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben elismert tisztességes eljárás követelményrendszerét, valamint a jogorvoslat-hoz fűződő alapjogot. Az indítványozó a Kúria említett ítéletének, valamint az annak alapjául szolgáló Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.K.28.039/2013/16. sorszámú ítéletének alkotmányossági vizsgálatát, illetve a hivatkozott bírói döntések alaptörvény-ellenességének megállapítását és megsemmisítését kezdeményezte.
- [3] 1.1. Az indítványozó az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló ingatlan-nyilvántartási ügy felülvizsgálatára irányuló, megismételt peres eljárás felpere-se. Az ügyben első fokon eljáró Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság által megállapított és az eljárás során irányadó tényállás rövid lényege szerint az erdészeti hatóság kérelme alapján az ingatlan-nyilvántartási hatóság az indítványozó tulajdonában álló, korábban legelő művelési ágú ingatlanát annak természetbeni állapotával egyezően kisebb részben gyep, nagyobb részben pedig erdő művelési ágú alrészletekre osztotta. Ugyanakkor az indítványozó vitatta egyfelől az ingatlanon elterülő erdőség, vagyis az erdő által elfoglalt

földrészlet ingatlan-nyilvántartási hatóság határozatában megállapított kiterjedését, másfelől pedig álláspontja szerint a ténylegesen összefüggő erdőségi terület nem éri el az irányadó jogszabályokban előírt, erdő művelési ágban nyilvántartható földterület legkisebb méretét. Ilyen indokok alapján az indítványozó az ingatlan-nyilvántartási ügyben hozott másodfokú határozattal szemben keresetet indított. A Pest Megyei Bíróság utalva az eljárásban beszerzett igazságügyi szakértői véleményre, az indítványozó keresetét elutasította. Felülvizsgálati eljárásában a Legfelsőbb Bíróság ugyanakkor a megyei bíróság által lefolytatott bizonyítás hiányosságai miatt az alsóbb fokú bíróságot új eljárásra és új határozat hozatalára utasította (erről lásd: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.K.28.039/2013/16. sorszámú ítéletének 4–7. oldalait). A megismételt első fokú eljárásban kijelölt bíróságként a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság járt el. A bíróság a bizonyítás kiegészítését követően az indítványozó keresetét valamennyi részében alaptalannak ítélte és elutasította. Indokolása szerint az eljárásban alperesként szereplő ingatlan-nyilvántartási hatóság az irányadó jogszabályi előírásoknak megfelelően döntött a perbeli ingatlan természetbeni állapotának ténylegesen megfelelő művelési ágának megváltoztatása, valamint a változási vázrajz elkészítési költségeinek viselése felől (erről lásd: Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.K.28.039/2013/16. sorszámú ítéletének 8–15. oldalait).

- [4] Az indítványozó a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jogerős ítéletét felülvizsgálati kérelemmel támadta. Felülvizsgálati kérelmét egyfelől jogszabálysértésekre, másfelől pedig a bizonyítékok téves mérlegelésére alapította. A felülvizsgálati kérelem alapján eljáró Kúria a hivatkozott sorszámú, 2014. szeptember 9. napján kelt ítéletében a felülvizsgálati kérelmet elutasította, és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság jogerős ítéletét hatályában fenntartotta. A Kúria a támadott ítéletet a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálta, és megállapította, hogy az alsóbb fokú bíróság a szakértői bizonyítást jogszabályszerűen folytatta le, és így a bizonyítékok mérlegelése alapján megállapított tényállásból okszerűen következtetett arra, hogy az alrészlet kialakítása megfelelt a jogszabályoknak. A Kúria előadta továbbá, hogy felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok mérlegelésén alapuló ítéleti tényállás csak abban az esetben támadható, ha a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésével a bíróság iratellenes tényállást állapított meg. Jelen ügyben ugyanakkor az alsóbb fokú bíróság pontos okát adta az egyes bizonyítékok értékelésének és következtetése megfelel a jogszabályoknak (erről lásd: Kúria Kfv.III.37.628/2013/10. sorszámú ítéletének 3–4. oldalait).

- [5] 1.2. Az indítványozó ezek után terjesztett elő alkotmányjogi panaszt. Alkotmányjogi panaszát az Abtv. 27. §-ra alapítva azt állítja, hogy a Kúria ítélete, valamint az alsóbb fokú bíróság döntése nincsen összhangban az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben foglalt tisztességes eljárás követelményeivel, valamint a jogorvoslat jogával. Ennek alapjaként az indítványozó egyfelől arra hivatkozik, hogy a Kúria nem adott számot a felülvizsgálati kérelemben felhívott jogszabálysértésekről. Az indítványozói érvelés szerint a Kúria felülvizsgálati eljárásban hozott ítélete különösen azért sérti az indokolt bírói döntéshez fűződő jogot, mert nem ad számot arról, jogszabályszerű-e az erdőművelési ágban nyilvántartatható földterület fogalmának jelen ügyben elfogadott értelmezése. Másfelől az indítványozó a tisztességes eljáráshoz fűződő jogának sérelmét a szakértői bizonyítás hibáiban, fogyatékoságaiban látja, alkotmányjogi panasa e körben a bizonyítékok okszerűtlen mérlegelésére utal. Sérelmezi továbbá, hogy az alsóbb fokú bíróságok a megismételt eljárásban kizárólag a Legfelsőbb Bíróság iránymutatását követték, és álláspontja szerint nem voltak tekintettel a tisztességes eljárás egyes követelményeire.
- [6] Az indítványozó ilyen okok alapján kezdeményezi a kifogásolt kúriai döntés, valamint e döntéssel felülvizsgált alsóbb fokú bírósági ítélet alaptörvényellenességének megállapítását és megsemmisítését.
- [7] 2. Az Abtv. 56. § (1) bekezdésében előírtak szerint az Alkotmánybíróságnak elsődlegesen az alkotmányjogi panasz befogadhatóságáról szükséges döntenie. Az Alkotmánybíróság ezért tanácsban eljárva mindenekelőtt azt vizsgálta meg, hogy az alkotmányjogi panasz megfelel-e a törvényben előírt formai természetű, valamint az Abtv. 26–27. §-ban, illetve az Abtv. 29–31. §-ban előírt tartalmi természetű befogadhatósági feltételeknek.
- [8] 3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság tartalmi feltételeként határozza meg, hogy az alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvényellenességet tartalmazzon, vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E befogadhatósági feltételek vagylagos jellegűek, így fennállását az Alkotmánybíróság minden esetben külön-külön vizsgálja {elsőként lásd: 3/2013. (II. 14.) AB határozat, Indokolás [30]}.
- [9] 3.1. Az indítványozó az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdéseiben elismert tisztességes eljáráshoz fűződő jogának, valamint jogorvoslati jogának sérelmét a bizonyítékok mérlegelésének okszerűtlenségére, valamint a Kúria indokolásának hiányaira alapítja. Megállapítható, hogy az alkotmányjogi

panaszban megjelölt e kérdést az Alkotmánybíróság a 7/2013. (III. 1.) AB határozatában alapvető jelentőségű alkotmányjogi kérdésként értékelte {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [21]}. E határozatának indokolásában az Alkotmánybíróság egyfelől kimondta, hogy az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében foglalt tisztességes eljárás követelményrendszere elismeri az indokolt bírói döntéshez fűződő alapvető jogot is, amelynek minimális elvárása, hogy a bíróságok az eljárási törvény rendelkezéseinek megfelelően az ügyben szereplő feleknek az ügy lényegi részeire vonatkozó észrevételeit, kérelmeit kellő alapossággal megvizsgálják, és ennek értékeléséről határozatukban számot is adjanak {erről lásd: 7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]–[34]}. Másfelől az Alkotmánybíróság a hatalom megosztásának alkotmányos elve alapján azt is kimondta, hogy a bizonyítást kívánó tények és körülmények meghatározása, a bizonyítékok értékelése és mérlegelése, és ennek eredményeként a tényállás megállapítása az eljárási jogi szabályokban a jogalkalmazó számára fenntartott feladat {7/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [33]}. Mindaddig, amíg a bizonyíték felhasználása vagy értékelése Alaptörvényben biztosított jogot nem sért, az Alkotmánybíróság tartózkodik a bizonyítékok értékelésének felülvizsgálatától. Mindebből következik, hogy jelen alkotmányjogi panaszban felvetett elvi jelentőségű alkotmányjogi kérdést az Alkotmánybíróság korábban már eldöntötte {lásd elsőként: 3212/2013. (XI. 18.) AB végzés, Indokolás [7], majd legutóbb: 3032/2015. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [11]}.

[10] 3.2. Az Abtv. 29. § szerint az alkotmányjogi panasz befogadhatóságának másik feltétele, hogy olyan alkotmányossági kifogást tartalmazzon, amely a bírói döntést érdemben befolyásolhatta. Az Alkotmánybíróság e feltétellel összefüggésben elsőként következetes gyakorlatára emlékeztet, miszerint a bírói döntéssel szemben benyújtott alkotmányjogi panasz nem tekinthető hagyományos értelemben vett jogorvoslatnak. Az Alkotmánybíróság ugyanis az alkotmányjogi panasz intézményén keresztül is kizárólag az Alaptörvényt és az abban elismert jogokat oltalmazhatja {erről lásd elsőként: 3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [13]; legutóbb megerősítette: 3063/2015. (IV. 10.) AB végzés, Indokolás [12]}. Ebből következően az Alkotmánybíróság a bizonyítékok bírói mérlegelésének és értékelésének ismételt felülvizsgálatára már nem rendelkezik felhatalmazással {erről elsőként lásd: 3231/2012. (IX. 28.) AB végzés, Indokolás [4]; legutoljára megerősítette: 3067/2015. (IV. 10.) AB végzés, Indokolás [18]}. Az Alkotmánybíróság tehát következetes gyakorlata szerint nem vizsgálja, hogy a bírói döntés indokolásában megjelölt bizonyítékok és megjelenő érvek megalapozottak-e, mint ahogy azt sem vizsgálja, hogy

a jogalkalmazó helytállóan értékelte-e az eljárásban beszerzett bizonyítékokat és előadott érveket, vagy a konkrét ügyben a bírói mérlegelés eredményeként megállapított tényállás, és abból levont következtetés megalapozott-e.

- [11] Az indítványozó ugyanakkor alkotmányjogi panaszában egyfelől az Alkotmánybíróság előtt is az egyes bizonyítékoknak tulajdonított bizonyító erőt, és a bizonyítékok mérlegelésének okszerűségét vonja kétségbe, valamint a lefolytatott szakértői bizonyítás fogyatékoságát állítja. Az Alkotmánybíróság fentiekben hivatkozott következetes álláspontja értelmében az ítélező bíróság bizonyítékértékelési szabadságához tartozik, hogy a bizonyítékokat meggyőződése szerint mérlegelje. A bizonyítás illetén felülvizsgálatától pedig az Alkotmánybíróság mindaddig tartózkodik, amíg a bíróság bizonyítékértékelése vagy bizonyíték felhasználása pontosan körülírt, Alaptörvényben védelt jogot nem sért {lásd például: 8/2013. (III. 1.) AB határozat, Indokolás [55]; legutóbb lásd: 3032/2015. (II. 20.) AB végzés, Indokolás [12]}. Az indítványozó alkotmányjogi panaszának ebben a részében azonban ilyen jellegű, pontosan körülírt, a tisztességes eljárás követelményét sértő alaptörvény-ellenességre nem hivatkozik.
- [12] Az indítványozó emellett alkotmányjogi panaszában kifogásolja a Kúria ítéleti indokolásának hiányosságait is. E körben az indítványozó lényegét tekintve az erdő művelési ágban nyilvántartatható ingatlanok jogszabályban meghatározott fogalmának bírói értelmezését tartja jogszabálysértőnek. A Kúria a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 270. § (2) bekezdése, illetve a Pp. 275. § (2) és (3) bekezdései értelmében a felülvizsgálati eljárásban azt értékelheti, és így arról szükséges számot adnia, hogy a felülvizsgálni kért bírósági határozat megfelel-e a jogszabályoknak. A kifogásolt döntésből is kitűnően a Kúria vizsgálta a hivatkozott jogszabálysértéseket és számot adott arról, hogy helytállónak tekinti az alsóbb fokú bíróság jogértelmezését (erről lásd: Kúria Kfv.III.37.628/2013/10. sorszámú ítéletének 3–4. oldalait). Ennek megfelelően az indítványozó kifogásai a felülvizsgálati eljárásban meghallgatást nyertek, így a tisztességes eljárás követelményei között elismert indokolt bírói döntés hiánya nem befolyásolhatta érdemben a Kúria határozatát. Az alkotmányjogi panasz a bírói döntés alaptörvény-ellenességének kételyét tehát nem veti fel {lásd például: 3199/2014. (VII. 15.) AB végzés, Indokolás [16]}.
- [13] Az Alkotmánybíróság mindezek alapján arra a következtetésre jutott, hogy az alkotmányjogi panasz nem ad elő olyan alaptörvény-ellenességet, amely érdemben befolyásolhatta a támadott bírói döntéseket.

[14] 4. Az Alkotmánybíróság így megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz nem felel meg az Abtv. 29. §-ában foglalt befogadhatósági feltételnek. Az Alkotmánybíróság ezért az alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 30. § (2) bekezdés a) pontja alapján, figyelemmel az Abtv. 56. § (3) bekezdésében előírtakra is, visszautasította.

Budapest, 2015. június 2.

Dr. Kiss László s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Balsai István s. k.,
előadó alkotmánybíró

Dr. Czine Ágnes s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Sulyok Tamás s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/427/2015.

